

O smutnom počítači

Bol raz jeden počítač. Ten mal veľmi rád, keď sa na ňom niekto vzdelával☺. No jeho brat mal naopak rád, keď sa na ňom niekto hral☹. Raz mu vzdelávací počítač povedal, že ak sa deti na ňom budú veľmi veľa hrať, tak sa môže pokaziť'.

A tak aj bolo. Jedného krásneho slnečného dňa sa pokazil☹. Z kúta, kde bol položený sa ozval plač malej Zuzky. Plakala, že sa nemôže na jej obľúbenom počítači hrať. A tak jej mamka povedala, že sa má ísť hrať vonku.

Raz v noci, keď už bolo úplne ticho a tma ozve sa pokazený počítač: „Braček, mal si pravdu. Deti sa na mne tak veľa hrali, že som sa pokazil☹. A teraz mi chýba ich spoločnosť. Dúfam, že ma ich rodičia dajú čo najrýchlejšie do opravy!“ Na to sa ozval jeho brat: „No áno, ale keď sa vrátiš, tak zasa sa s Tebou budú hrať a môžeš sa opäť pokaziť!“ Však počítač bol dlho preč, a tak deťom nič iné neostávalo, iba sa ísť hrať von. Pobyť vonku sa im veľmi zapáčil.

Ked' prišiel opravený počítač domov, bol veľmi smutný, lebo deti si od neho odvykli a používali ho iba vtedy, keď si mali robiť úlohy, alebo sa vzdelávať. Odteraz chodia deti iba von a majú veľa priateľov☺.

Použité obrázky detí:

<http://kamsdetmi.sk/dni-otvorených-dverí-a-zapisky-do-ms-a-zs/zapis-deti-do-ms-nitra.html>

<http://www.mqtenis.wbs.cz/Tenisova-skola18.html>